

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZALLÁS:

Ó-vár Vizi utca. 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenként kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ára évnegyedre 3 ft
o. ó. Hirdetési ár: soronként 7 kr, a minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a ki-
adó-hivatalnál kezelik.

KIADO-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

(D) Szemle. Képzeljük, hogy lapunk szíves barátai minden érkezéssel számunkkal valami újat, valami örömdexet-
tőt várnak: így vagyunk mi is a hozzánk érkező lapok
özönével, melyek szintén oly üresen érkeznek mint ennek
a mieink, s színtől kevésbé elégíthetők ki kíváncsiságunkat
mint mi a reánk figyelőket.

Azt hittük, hogy sebesebben fognak most fejteni a
kérdések, miután a francia pártok s jelesen az ultramon-
tánok izgatását vélték Napoleon irányában;
de combinationk esalt; Napoleon az erőnek öntudatával óva-
atosan halad céljai felé, s mindig előre egyengeti az utat
maga előtt, a miben idő telik; eljárásának e szenvedélytelen
óvatossága gerjeszt iránta bizalmat egy részről, s aggodal-
mat a másról. És magatartásának mégis olyannak kell len-
ni, hogy se a népeket ne hajtsa tulbízalomra, se a kormá-
nyokat tulaggodalomra, mert trónját ő csak is a kettő közt
tarthatja egyensúlyban. Veszélyes volna reá nézve egy oly
helyzet, mely a kormányok szövetségét idézné fel ellene;
de veszélyes az is, ha ő meghiusítaná a népek felgerjeszt-
ett reményeit, mert így más oldalról lehetne fenyegetve.

Ennek következménye a császár által követett maga-
tartás mellett kettő lehet; vagy az t. i. hogy ő magának
pártot szerez oly kormányoknál, melyek a közvélemény be-
folyása alatt állanak, és így reformokat viszen át némi di-
tatorságával a nagyhatalmaknak; vagy pedig nyomó maga-
tartása s nem siető eljárása által ösztönt és időt ad a né-
peknek és kormányoknak, hogy egymással belső difficulta-
saikat szép csendesen kiegyenlítsék.

Legelső célja azonban az lehet, hogy Angolhonnal
tisztában jöjjön; mert hogy ő gyorsan és biztosan csele-
kedjék, arra nézve nemcsak az angol semlegesség, de e
nagyhatalom tetteges osztályossága is szükséges volna.

Mert az igen valószínű, hogy Napoleon végcélja azon
hagyományos politikának érvényre juttatása, melyért XIV-ik
Lajos évtizedeken át hasztalan küzdött, s mely első Napo-
leon bukását okozta; és azt is valószínűnek lehet mondani,
hogy midőn Napoleon Savoyát bekebelezheti, s ez által fel-
állítva Franciaország jogát a természetes határokhoz, te-
kinthetét a Rajna partjaira vetendi, akkor a régi szent szö-
vetség igen könnyen felújulhat hamvaiból.

A német lapok egy része már is igen sürgeti ezen
szövetséget, miatt a M. Chronicle, egy orosz-osztrák szö-
vetségről hozott hírt oda módosítja ugyan, hogy ez csak
Ausztria belnyugalmanak biztosítására vonatkozik; de mind-
azáltal ha e hír való, akkor a két nagyhatalom közti köze-
ledés megvalósul.

Most minden figyelmet Savoya bekebelezésének kér-
dése vesz igénybe; s habár az angol parlamenti vitákból
kittűnik, hogy az angol diplomaták e kérdést iránt nincsenek
kedvezőleg hangolva, de más részről a lapok hangján az
angol közvélemény azon nézetben fejezi ki magát, hogy

Savoya miatt felbontani az angol-francia barátságot —
örült gondolat volna; sőt ha hinni lehet az Allg. Zeit. egy
bécsi levelezőjének, Ausztria sem fog protestálni Savoya be-
kebelezése ellen; és végre a mint látszik Oroszország is el-
nézendő azt.

E kis földterület megnyerése által azonban Napoleon
roppant fontos elvi és erkölcsi diadalt arat.

És ez nemcsak annyit tesz, hogy a bécsi szerződés
sértve lesz általa, s nemcsak annak tekinthető nyilvános je-
letül, hogy Napoleon Franciaország természetes határait
visszavívni törekszik; de van egy mindezekkel fontosságban
versenyző erkölcsi eredménye is e kérdésnek: az, mit ed-
digel sem hírlapok sem a diplomácia észre nem vettek,
vagy legalább a kérdés ezen oldaláról nem nyilatkoztak.
Ezen erkölcsi nyereség az, hogy egy alkotmányosan, s
nagy szabadsággal kormányozott ország egy része, kész
Napoleon koronája alatt keresni új sorsot.

Igen, mert Savoya bekebelezése csak is úgy fog meg-
történni, ha ezen tartomány népszavazata által a bekebe-
zés mellett fog nyilatkozni, a mi legközelebből már elv-
lik, miután a nép fel van hívva a szavazásra; és így a mint
a bekebelezés megtörtént, már tény lesz az, hogy egy kis
tartomány kész egy szabad állam köteleiből kibontakozni,
hogy egy Napoleonidá dicsőségét oszthassa.

Ebben látjuk mi Napoleonnak igen fontos erkölcsi
diadalt, melyre nyilvánosan foghat egykor hivatkozni Fran-
ciaország békületesen párttörédekeivel szemben.

Ezen megtörténhet eseményével kapcsolatban áll egy
más eszme érvényre emelkedése. Miután a savoyárdok job-
bádán francziák; ha népszavazatuk a bekebelezés mellett
tűnt ki, ezzel bizonyosságot adják annak, hogy a nemzeti
egyesülés vágya nagyobb magánál az alkotmányos szabad-
ság vágyánál.

Ezekért tartjuk mi szerfelett fontosnak a savoyai kér-
dést, mert ez igen sok oldalú eszmék kérdése; s egy esz-
me diadala fontosabb az emberiség kebelében, fontosabb és
állandóbb, mint ezer oly eredmény, mit a fegyverek nyo-
másra kényszerítőleg eszközölhet.

**Titkári jelentés az orsz. gazd. egylet. márcz. 11-ki köz-
gyűlésén.** Ideiglenes titkár Finály ur, a gyümölcsész azon
örömet, melyet az általa plántált fa legelső gyümölcse lesza-
kításával élvez, s mely még felülmúlja azt, midőn később a
termő fa gyümölcset vékával szedi; hasonlatul alkalmazza az
egylet zsenje kora ápolóinak örömehez, midőn bármely kis
eredmény nem volt kevésbé kedves, mint lesznek ezen túl a
feltehető eredmények, miután az egylet oly állapotban kezd
lenni, hogy működésétől már közvetlen eredményeket is vár-
hatni. Ezen előzmény után az egylet állásáról a következő je-
lentést teszi:

A könyvek iránti előszeretetről és meg- válogatásukról.

A „Gazette des beaux-arts,” egyike
a legkittűnőbb francia lapoknak, a mely nem
csak a szépművészeti kérdésekre vonatkozó
vagy napi érdekű közleményeket, hanem igaz-
án jeles, válogatott dolgozatokat ad, egyik
közlebbi számában a könyvek iránti
előszeretetről és megválogatásuk-
ról igen érdekes cikket hozott, a mely tu-
lajdonképpen levél; írta Janin Gyula (a hí-
res tárczáiról) egy ifjához, a ki nagy könyv-
barát.

E levél egész meggyőződéssel, nemes hév-
vel és értelmi fenséggel van írva, s bizony-
ára hasznos olvasmányul fog szolgálni bárki-
nek is, a ki a Janin Gyula ur könyvek iránti
szép előszeretettől osztja. Fiatal barátjának
adott tanácsa, hogy a remekműveket válo-
gassa, mely tapasztalatra mutat, s az olvasási
ösztönnek hasznos irányt jelöl, a mi nálunk
mindenekelőtt szükséges levén, ezennel kö-
zöljük a szellemes levél kivonatát.

„György, fiatal könyvtisztelő pájtásom,
mindenekelőtt üdvözlöm kell ön azon nagy
előszeretettől, a melylyel már ily fiatal ko-
rában viseltetik a jeles könyvek iránt. Bizo-
nyára ez kedves szenvedély, a melynek bája
mindig új, változatos, kimeríthetetlen, felsége-
de ritka eset, hogy a fiataloságnál mutatko-
zék. Rendesen a boldog embereknél fejlődik
az ki, midőn e boldog emberek az érett kor
határaihoz közeledve, s az ősreszenvedélyek
játékától visszavonulva, az öreg kor védesz-
közeiről, a csendes házi élet apró örömei és
minden nap élményének biztosításáról kez-
denek gondoskodni. Üdvözlöm tehát önt, hogy
ily korán és őszintén vonzódnék az emberi
élet e kedves, odaadó, hálás és hű baráta-
hoz. Ők velünk utaznak, elkísérnek a város-
ba, el a vidékre; az ember magával viszi
könyvét az erdő magányába, s feltalálja ott

hon, a csendes tűzhelynél: „Valami gyönyör-
öz, gyönyör a szó teljes értelmében,” s Mon-
tesquiennek, e nagy férfinak, teljes igaza volt,
a midőn azt mondta, hogy nem ismer oly nagy
fájdalmat, a melyet egy jó könyv ol-
vasása által pillanatra bár ne lehetne eny-
hitni. Feledés, vigasz, biztatás, remény, mind-
ez feltalálható abban. Azonban, valamint min-
den uralkodó szenvedélynek, úgy az olva-
sási szenvedélynek is megvan a maga ka-
czérsága és fényűzése. Igen érthető, hogy
egy fiatal ember, a ki imádja aráját, nagy
gondot fordít arra, hogy kedvesek pompás
öltözetekkel, a legkritikább ékszerekkel díszítse
fel. A hölgy azonban olyan, hogy gyémánt,
gyöngy és drága csipkével soha se elégít-
hető ki; az imádott lény körül minden vá-
lasztékos és izlésteljes, s kezében minden este
új virágbokréta kell hogy legyen. Az em-
ber még kedves lovát is ékesíti; zabláknak,
mindennek tündökölni kell rajta. Miért ven-
nök hát rossz néven, ha szép könyvek barátja
szereti azokat szép borítékokban látni, a me-
lyet alkatukhoz egy ügyes művész illesztett,
s megaranyozott? A könyv oly alkalmas ar-
ra, hogy felékesíttessék; oly jól áll rajta az
izlésteljes cziczoma; és mindenekelőtt mily
elragadó valami egy diszkidásu szép pél-
dány, a mely az emberi szellem remekét tar-
talmazza! Minő öröm, minő gyönyör kezünk-
ben tartani, kimondhatlan felindulással tar-
tani! Az ember nézi, vizsgálja, innen is túl
is, végre belenyit és imé a valódi könyvba-
rát egyszerre végtelen csábnak van kitéve.

Imé! ez a Homer vagy ez a La
Fontaine, milyen régi könyv; ki tudja mi-
féle uri emberé lehetett az elmúlt időkben;
neve a tulsó lapon fel van jegyezve, igen!
és a tulajdonos neve lelkesíti és felmagasz-
talja az olvasót. — Való tehát, az én köny-
vem a Racine, a nagy Corneille tulajdona
volt? Vagy a lap szélén Bossuet sajátke-
zű oldaljegyzetét láthatni! Egyszersmind fel-
fedeztél ön, hogy a papir hajlékony és zizegő,
hogy a rajzok benne a legjobbak, hogyha a

könyv kötése (s ez nagy kérdés) kissé la-
zult is, de legalább a Derôme, Padeloup,
Duru vagy Beauzonnet neve van aláírva. Még
illata is van e könyvnek. Az oly nemes új-
jak által illetett levelek közül valami kedves
és szűzies, kegyelmes avagy tudós illat len-
gőz. A könyv ott van, önnek kezei közt,
dicsőítve az évek hosszú sora által, szente-
sítve a lángész és munka által. Tele van szép
mondatok és jó tanácsokkal; a történetet tár-
gálja avagy költeményt foglal magában; el-
beszélést nyújt avagy imát; egy bölcselőnek
avagy regényírónak műve. Hova kell ennél
komolyabb és teljesebb valami? Lehet-e en-
nél ritkább, kedvesebb és felségesebb vala-
mit képzelné? S itt, alatt, e világ futó örö-
mei közül mit tehet ön párhuzamba e va-
rázsszal, e természetfölötti dicsővel? Ez érte-
lemben, igazán egy szép könyvnel semmi
sincs szebb és érdekesebb.

„Azonban még legjogosabb hajlamainkat
is tanácsos megfontolással követni; szükség,
hogy minden szenvedélyt elnyomjunk, még
ezt is...”

„A könyveknek az a hasznos és ritka tu-
lajdonosa is van, hogy a legbecsületesebb
emberekkel hoznak gyors ismeretségre; a
könyv nem egyéb, mint a legkittűnőbb szel-
lemek társalgása, őszinte nyílt lelkek dics-
vágya, jámbor álmódosása a bölcselőknek a
világ minden részéből; néha maradandó híre-
vet szerznek oly embereknek, a kik köny-
vük nélkül egészen ismeretlenek maradtak
volna; gyarapítják azok dicsőségét is, kik-
nek a világ ezt már más tekintetben meg-
adta...”

Sok becsületes ember nem hagyott maga
után egyéb magasztalni valót, mint könyvtára
sorozatát, a mibe minden dicsőret be van
foglalva. Azt bizonyítja ez (figyeljen ön e
felséges szavakra!) hogy e szép példányok
tulajdonosa olyan ember volt, a ki kevéssel
is boldogul tud élni, elégtül hogy élt, szereti a
szép dolgokat, szereti tanulni, nyugodt, értel-
mes, önmagával elégtül, tiszteletreméltó, tisz-

telt, s élete utolsó percéig nagy példák és
bölcs tanácsok lebegtek előtte. Könyvei so-
rozata után meglehet ismerni egy embert!
Abban ő egészen leplezetlenül áll előttünk,
látjuk ábrándjait... látjuk, hogy mit szer-
tetett!

„Leányom, mondá Mme de Sevigné, én
meghalok és se adósságot se készpénzt nem
hagyok hátra; ez mindaz, a mit egy ke-
resztényőn ohajthat!” De mi jámbor apró
emberek, imé a mi alázatos imánk: „Engedd
nekünk, nagy Isten, hogy életünk napjait
elégséges számú szép könyvek társaságában
töltsük, a melyek halálunk után rólunk
bizonyosságot tehessenek!”

Jules Janin után.

A kovásznai vastelepek ügyében.

(K.) A több ízben említett, tavaly alapi-
tott vastelepek ügye újabb s remélhető jobb
stadiumba lépett. A társulat (mely „Kovász-
naer freischurf-gesellschaft” czím alatt állt
össze) egy igen ügyes s hírneves angolt, Dor-
ning William-t Manchesterből, ki az utolsó
években gr. Andrássy György dornói va-
gyára s telepei igazgatását nagy dicsőre-
lív, hitta meg igen előnyös feltételek mel-
lett e vállalat igazgatására, s Dornig a na-
pokban megis érkezvén, midőn egy részről a
tett szemlélések nyomán dus s nagy jövőt
ígére e vállalatnak, a társasággal tíz évig
tartandó szerződést kötött.

A munkálatok nem sokára elkezdődnek,
s így remélhetjük, hogy a fülei s rusa-
bergi vasgyárak egyesülése káros követke-
zmények nélkül maradand a közönségre
nézve.

A közeli környezeti botanikus kertben tett kísérletek takarmányfüvekkel és gabonaműveléssel az ellenőrzött vadak és gáncok daczára nagy mértékben figyelmet gerjesztettek fogékony gazdaközösségünkben, úgy hogy attól tartván, hogy a választmány tényleg szándékozik velük, egyenes felhívással történt ez ellen, és a választmányt azon határozatra bírta, hogy nemcsak föl nem hagyja a kísérleteket, hanem az alkalmat felhasználván Paget János tagtársunk angolhoni utazását is felhasználja, hogy a kísérleteknek újabb és változatosabb anyagot szerezzen.

A selyemtermelés fejlődése is biztos léptekkel halad előre azon kezdemények után, a melyeket egyetünk ez iparág iránt tett; az epertermelés az idén egy kissé elmaradt, a mi nem másnak mint az arra igen is kedvezőtlen időjárásnak tulajdonítható, azonban remélhető, hogy a jövő évre kitüzendő díjakra már fognak jelentkezni versenyzők.

A gépészeti osztály egész erejét az idén egy száraz őről malom Angliából hozatása vette igénybe. A megérkezett gép elég csinos munkája és arányossága azzal a reménnyel kecsegtet, hogy meg fog felelni a várakozásnak. Ára az igaz igen is nagy, de a nehézség elcsúsz, ha a jó munkát mutató magat a hazában fognak utána malmok készülni.

Még az egyet vagyonállásáról kellene e helyen beszélnem, de minthogy úgy is mindjárt elé fogjuk terjeszteni a pénztárnoki számadást minden részleteiben, itt csak annyit említek, hogy tagokban nem nagyon gyarapodott egyetünk az utolsó közgyűlés óta, mindössze 4 új alapítót és 1 új részvényt nyert, de gyarapodott annyiban, hogy számos részvényből alapító levén, névkönyvünk, a mely tavaly 123 alapító és 199 részvényes tagot mutatott ki, az idén 156 alapítót és 181 részvényt mutat. Halál által 3 érdemes tagot veszítettünk, az alapítók sorából ifj. gróf Bethlen Pált és Várdi Lászlót, a részvényesekből Jablonczay Eleket.

A szellemi térről tévén az első helyen említem egyetünk viszonyát a m. kormányhoz. A választmányának módja volt és alkalma tapasztalni, hogy a m. helytartóság mindenben a legnagyobb készséggel enged az egyet kívánatainak, kivéve ott, ahol nagyobb körre kiterjedő törvényhozási javaslatokkal lépett föl, a melyek keresztülvitelében magának a helytartóságnak is korlátozott a hatalma. Minden egyben a legjobb sikerrel folyamodott a választmány mindig a magas helytartósághoz, és nem egy tárgyban a legnagyobb gyorsasággal nyert kielégítő választ.

Mint különös örömdetes tényt kell említenem, hogy egyetünk működése a szebeni szász gazdasági egyetnek annyira szembetűnt, hogy egyetünkhez közeledőleg lépett föl. E fölépésnek azért kell különösen örömdetünk, mert bizonyos annak, hogy a sokféle előítélet következtében velünk szemben álló szász értelmiségből is kitudtuk vivni, hogy elismervén eljárásaink helyességét és működésünk sikerességét hozzájárulni kezdett simolni.

Az irodalom terén sem volt a választmány télen. Évkönyvünk ime készen fekszik a közgyűlés asztalán, b. Bánffy János jeles kis munkácskaja a váltógazdaságról második kiadásban jelent meg, és egy igen érdekes gyümölcsészeti pályakérdésre 100 ft jutalom van kitűzve.

Ennyi az tisztelt közgyűlés, a mit mint az igazgató választmányi utolsó felőli működésének tiszta eredményeit előszámlálni kötelességem volt, és már most visszatérek, a honnan kiindultam. Hat év telik ma be, a mióta hosszas felkészülés után az egyet új megkezdte működését. Ha csekélyeknek látszanak az az eddigi kivívott eredmények, gondoljuk meg, hogy ezek nem tekinthetők az eddigi tett munka az eddig hozott áldozatok jutalmának, de igen is tekinthetők a közelgő, első bizonyosságoknak, hogy működésünk helyes irányban indult és folyt, és hogy az egyszer gyümölcsözni kezdett fácska, miután megízeltette velünk bár mi kicsiny mértékben gyümölcsöt, kétszeres gondossággal és ápolással fogjuk róla szedni a most csak egyenként érő almákat.

Es most legyen szabad a magam és titkártársam nevében egy pár szót csatolnom jelentésemhez. Az egyet újalakulása óta működik a kezelő titkár ur, négy év óta szolgálom én az egyetlet mint a t. közgyűlés bizalma által állomásunkra hívott egyetlet titkárak. Mindketten csak annyi időt szentelhetünk az egyet ügyeinek, a mennyit hivatalos tanári kötelességeink engednek, s habár nyugodt öntudattal mondhatjuk mindketten, hogy ezt őszinte buzgalommal és lelkiismeretesen tettük, mégis mélyen érezzük, mennyi hézag, mennyi hiány maradt azért, hogy többet nem tehetünk. Lelkes gazdaközösségünk hazafi áldozatkészsége ma már olyan állapotba tette az egyetlet, hogy képtessé lett egy független titkárt beállítani, a ki egész idejét és tehetségét csupán az egyet ügyeinek szentelheti. Ezért ma, mint ezelőtt egy évvel újra szívóbb fakadt köszönetet mondván a t. közgyűlésnek a bennünk helyezett reánk nézve éppen oly megtisztelő mint hízoló bíralomért, letezzük tisztunkat a tisztelt közgyűlés kezébe, hálásan érezvén, hogy a tisztelt közgyűlés méltányossága egyedül tett képessé, hogy sürő elfoglaltságunk mellett az egyet szolgálatában a hazának és a nemzetnek teheszünk némi szolgálatot. Titkártársam, mint az egyetletnek alapító tagja, bizonyára ezen túl is mint eddig buzgó és ügyeszeretettel fog közreműködni az egyetlet teendői végrehajtásában. Nekem, mint a kinek körülményei és kötelességei más utat jelöltek ki, ezennel ki kell lépnem az egyetből, a melyhez csak mint tisztviselő, de nem mint tag tartoztam, mindazonáltal, ha bármi tekintetben akármilyen csekély szolgálatot fogok tenni az egyetnek, ezennel kinyilatkoztatom, hogy mindig hazafiúi kötelességemnek fogom tartani, minden e tekintetben hozzáam intézett felszólításnak a legnagyobb készséggel és vonakodás nélkül föltétlenül engedni, a mennyiben csak hivatalos kötelességeim el nem fognak tartóztatni.

Es ezzel zárom jelentésem, nem csatolván egyebet hozzá mint szívóbb fakadt öhajátomat, hogy a Mindenható atya áldása legyen az egyesületen és működésén, hogy gazdag eredményeket gyümölcsözzön hazánk és nemzetünk jólétére és felvirágzására. **Finálé Henrik.**

Az országos gazdasági egyet borászati bizottmányának körútja. (Vége.) — Jelentésünket, a Bonyhán tartott próbaszámítások eredményének bemutatásával, és egy pár a tagosítás örömdetes előhaladására vonatkozó tudósításunkkal fejezzük be. A próbaszámítások hazai és művelőkkel vitettek véghez, el-

sőben jól mivelt, de a folytonos esőzés miatt kelletlenül lágyabb földben, azután pedig hat esztendő luczernával vetett gyeperben.

Mindenik eket 4 ökrök huzta.

1. A Kovácsféle közdivásárhelyi uj eke 6" mély és 9" széles barázdát vágott 230 π erővel, a gróf Haller Ignácztól hozatott erőmértő kimutatása szerint.

2. A Yullféle eke 6" m. és 13" széles barázdába 210 π erővel, ugyan az 6" m. és 9" széles barázdába 190 π erővel.

A Howardféle eke 6" mély és 9" szélesnél 230 π erővel.

A közönséges paraszt eke ugyanazon 2 pár ökrrel 230 π erővel csak 3" mély és 9" széles barázdát vágott.

A luczernásban ugyancsak a Yullféle 6—7" mély és 11—13" széles barázdát 260 π erővel szántott, míg a Howardféle 270 font erővel csak is 6" és 10" szélességbe vágta a barázdát.

Közönséges ekeink az említett műtétellel még kevésbé állottak ki a próbát a luczernában. A Howard és Yull-féle ekeket, mint a melyek sokkal könnyebbek és egyenlőbben dolgoztak — különösképpen pedig a Yull-féle eket egyszerű szerkezete tekintetéből a gazda közönség meleg részvételére ajánljuk; a Yull ekekére ára 30 pfnt.

A tagosítást illetőleg hitelen kútfőből merített adatok után csak örömdetes tudósítást tehetünk. A m.-vásárhelyi polgári kerületben mind a nagyobb mind a kisebb biztosoknál naponta mélyebb gyökeret kezd verni a meggyőződés, mikép ez üdvös intézkedéstől függ mezőgazdaságunk gyors felvirágzása. A magas kormány szervei a fennálló rendeletek határai közt magok részéről őszinte rokonszenvvel gyámoltják a jótékony szándokot. Eddig elé a m.-vásárhelyi kerületben 35 tagosítási eset került színyre, melyek az illető birtokosok kitarásával s a magas kormány férfainak előlégi meg nem hálálható partfogása után nem sokára ohajtott véget érdemnek. — Csak bár azok fejtenének kellő buzgalmat ez országos fontosságú kérdésben, kiknek a nép szíve kezökben van, hogy azt mint a viaszat kedvük kegyök szerint hajtogassák — s kikhez egyik felvilágosult szellemű tekintélyes hatóságtól azon korszerű intézés, illetőleg utasítás bocsátott: melynek emlékeztetés zár szavai ekkép hangzanak: „a lelkesnek pedig legyen kötelessége mindig azon részhez csatlakozni, mely a helységben a tagosítást keresztül akarja vinni.”

Ujdonságok.

— Marcz. 14-én adta Hauser M. második hangversenyt a redouterben. Közreműködtek Fridrichné, Komáromy és Pauli. Ez előadás a hegedűművész „Madár a fán” című hírhedt zenészerzeményét ismétlé. Ma délután adja a 3-ik hangversenyt felerészben a színház javára.

— A helybeli színiestársulat egy szorgalmas tagja Turcsányi Imre f. hó 16-án meghalt. Az elhunyt két gyermeket s özvegyt hagyott hátra, kik fájdalmas szívvel keseregnek elvesztése felett. Művész társai igen szép példáját adák az árvák iránti kegyeletnek. Boke hamvaira.

— Visai reform. lelkes Kovács urnak hozzánk beérkezett kimutatása szerint az általuk kezdeményezett gyűjtélék, egy intézet részére, melyben a vakok nevelést nyerhessenek, eddig 154 váltó forintra megy. A t. lelkes célja azzal, a mint gyűjtélékét egy tekintélyes összegre emeli, letenni azt a haza oltárára, oly helyre, hol ez mint kezdeti alap, maga után vonhatja a haza általános részvételt, kinője magát azon cél elérésére, hogy a szerencsétlen vakok is egy iskolát leljenek a hazában, hol magokat a szükséges ismeretekre képezessék. Hogy ez eszme szép és időszerű, azt tagadni nem lehet, s igen ohajtandó volna, ha ezen kérdésnek mielőbb egy központja lehetne, hova a szerencsétlenek iránt lelkesülő emberek összehajrák nemes áldozataikat, melynek alapján a cél elérve legyen.

— Vodianer F. nyomdatulajdonos Pesten, „Akademia könyve” cím alatt költeményfüzetet ad ki, melyet jelesb köllőnk közremunkálása mellett szerkeszt Ormody Bertalan. A jövedelem az akademia palotája javára lesz szentelve. Előfizetési díj 1 ft, az előfizetés ápril végeig lesz nyitva, s a pénznek a kiadó könyvműdjába utasítandók.

— Brassból írják hozzánk március 7-ről: Tegnap reggel egy helybeli jómódú kereszmáros fia — egy alig 15 éves ifju — személyében hamis bankjegy-készítő fogatott el, midőn éppen egy — állítólag első — hamis 1 ftos jegyet akart kiadni. Az utazás — mint mondják — igen jó, csak a papír különbsége árul el első pillanatra. A ifju be van fogva. — A férfi-énekegytel e hó 3-án este tartá negyedik (ez évben első) nyilvános előadását az „Arany nap” teremben. A nyolcz pontu programmból előnyösen csak „Rataplan” s egy kis dal Bichen-dorfól (In einem kühlen Grunde, da geht ein Mühlenrad) tunktek ki. — Színházunk nagy s közös örömindre nem sokára megürülend, mint halljuk Havinak husvétfele jötté végett; jövő télre pedig Stahlberg érkezend remélhetőleg jobban szervezett társasággal mint a mostani. — Időjárásunk ez éjen át a legesze tavasziból zord télivé változott; a tegnap tiszta, száraz utcákon ma fölönyire fekszik a hó, s valahára elévethetnek e télen is az eddigelő annyira nélkülözött szánok.

— Háromszéki leveleznők írja: Egy utánpillantás a lefolyt farsangra, jót áll a nemzeti közszellem erősültéről, mi is kulezimul az öltönyt és nyelvet hordja. Ugy látszik, minél szegényebbek vagynak külsőleg, belől annál inkább gazdagunk. Ily szellemben a közbálok kívül, több szép társas bállok tartattak mind eddig. Gelenczei Nagy Jakab honfitársunk, miután több társas körökben megjelent, és tiltakozó, furulyáját megpendítette, f. hó 26-n S. Sz. Györgyön remekelt; a nem nagy gyűlés melegen karolta. — Báró Orbán Balázs, a külföldön is közkezdességű, és onnan lakából is melegen hazaérző derék honfi, a farsang bizonyos szakát Háromszéken tölté; hallánk ajkairól török beszédet is. Eljen soká Bakulam! — Tundunk egy salut körünkben, melynek előjárósága meghatározta, hogy a büntetésdíjakat, miket eddig megszokott volt inni, ezután közpénztárába tegye. Elvárjuk a sikert! adjatok példát másoknak is! — A jeles oltógák megrendelésére vidékünkön többen készülnek. — A marha ára nagyon felhagott; a nagy ökrök többnyire már fel vannak szedve. A gabona ára is emelkedni kezd; van 6 uj forintos köböl buza, 3 uj forintos rozs is. — A Delejtű írja: Említést tevénk egy hánsági 172 éves emberről, kinek Kodo-nak nevezett születéshelye ellen a név-

ferdítés miatt gyanakodtunk. Azóta Ponori Thewrewk József „Magyar nyelvünk” című könyve került kezünkbe, mely egy régi nyomtatvány után következőleg közli a hosszas életnek ezen ritka példáját: „Rovin János, rácz nemzetből, görög hiten való, a ki 1552. esztendőben született, és Temesvármegyében a káransebi kerületben, Sza d o v a nevű faluban lakott, élt 172 esztendőig, I. Ferdinandus, II. Maximilián, II. Rudolphus, II. Matbias, II. és III. Ferdinandus, Leopoldus, Josephus és VI. Carolus, tudniillik kilencz magyarországi királyok alatt; mégis az 1724 esztendőben, a mint ennek előtte egészséges és friss vala. Feleségül vett magának Sára nevű ráczleányt, a ki 1560. esztendőben született; ki is azon 1724 esztendőben 164 esztendő s vala. Élt ezen házasságsával 147 esztendőig, a felebb megemlített esztendőben. Szült abból számos gyermekeket, a kik között a legkisebbik fia 116, az unokájának pedig unokái 35, 36 esztendősek valának abban az esztendőben stb.”

— Ha ezen közlemény igaz, akkor Rovin János vagy Jónás, ugyanazon esztendőben született, melyben Temesvár török kézre került; ő az egész 164 évig tartott török foglalás ideje alatt élt, sőt minthogy Temesvár 1716-ik évben szabadlított fel a török járom alól, még ezen időn jóval túl is járt még az élek közt — a régi századok és nemzedékek egy felejtett maradványa.

— M. B á n d r ó l írják nekünk: „Mezőbándnak az erre vezetett országot elkészültével, s hetivásáraink életbelépte óta szép jövő ígérkezik. Miután a t. iparkamra közbenjárására a község megnyerte a szombati hetivásárt, azt febr. 9-dikén nyitók meg. Több százza menő vidékiek, kisebb kereskedők s kézművesek valának jelen. Legnevezetesebb árucikk a gabona, a melyből egy nap elkél 4—600 vécá, még pedig 4—5 krral olcsóbban, mint az ide harmadfél mfdnyire fekvő M.-Vásárhelyt. Az említett napon Kazinczy-népet is ültünk. A Duha K. lakában, mely szulolágis megtelt, az ünnepélyt megnyitá a m.-vásárhelyi ref. tanoda énekkara. Megnyitó beszédet mondott Szekeres László. A Kazinczy életrajzát előadta Székely Ádám. Gróf László Eszter lant kíséretében eldalolta a „Hazádnak rendületlenül”-t. Kövesdi Gábor szavalta Petőfinék egy költeményét. Simai Mártonnő zongorán kísérte Dushegyi Gyula hegedűjátékát. Baló Lajos elszavalta M. novics költeményét „Kazinczy szelleméhez.” Simainé és Dushegyi zongora és hegedűjátéka következt ismét, előadván „Attila” operából egy dallamot. Erre két kis növendék (7—8 évesek) szavalt. Agyagásy Lajos egy megható imát mondott. A m.-vásárhelyi ifjuság Thali Kálmánnak „Árpád apánk” költeményét dalolta, s ezzel be volt rekesztve az ünnepély. Eredmény 60 f. o. é. Az ünnepély lakoma követte, melyen poharak ürítettek a m. kormányért, gróf Mikó Imre, Antal Imre, Dózsa Dániel, Mentovich stbiért. Képviselve volt a mező-bándi Kazinczy-ünnepélyen Panit, M. Madaras, Kólpény, Gerebenes, Kapus, M.-Vásárhely és Szamosújvár. Egyszersmind Székely Ádám indítványára egy a helységben szervezendő olvasó társaság megalapítása végett is aláírási iv indított, melyen azonnal 32 ft lón aláírva. Estve ugyan csak az olvasó társaság javára táncvigalom rendeztetett, mely 70 frtot jövedelmzett.”

— Szerhalomtáji érdemes leveleznők értesít a tagosítási-előhaladásokról a besztercei cs. k. urbéri törvényszéknél. Itélelesen ki van mondva a tagosítás A.-Nagyfalva, Árpás-tó, Felső-Egre, F.-Oroszfalu, N.-Nyulas, Somkerek, Salfót, U.-Sz.-Péter, Tancs és Pogocsa helységeket illetőleg. Itélet alatt áll: Csépan, Zsids, Füge, Komló, Radnófalja, S.-Sz.-András, Ardvány és Kereszturra nézve. A legelő-elkülönítés ki van mondva Dombán és Tasonban; — függőben van Abafája, Faragó, F.-Balázsfalu, Kajla, Malom, M.-Fülpös, N.-Sajó, Petele, Serling, Várhely és Bilakon. Legeredményesebb eljárás mutatkozik a bethleni és tekei járásban, a mi az illető járásfőnök urak maradvánok érdeme. A tagosítás jótékony következei itt-ott már észrevehetők. Egyébiránt a terményeknek majd semmi kelete, némely cikkeket a legpotomabb árért se lehet eladni, pedig pénzért perczről perczre zörget az adó-szedő, a cseléd, s a házi szükség.

— Székely-udvarhelyi r. leveleznők írja: hogy az ottan m. é. okt. 30-dikán megnyitott ref. leánynevelde növendékeinek első nyilvános próbatétele febr. 8-dikán ment végbe egész ünnepélylyel és szép eredménnyel. Az ünnepély egy rövid alkalmi beszéddel a felügyelőség elnöke helybeli ref. lelkes Bacsoni Ádám nyitotta meg. Nagy számu közönség volt jelen, s gyönyörrel hallgatta a feleleteket, s világi és szent énekeket, vagy szemlélt a nevelőnő Schuller Karolina k. a. vezetése alatt készült kézi szép műveket. Ez alkalommal 26 darab jutalomkönyv osztott ki, melyeket m. széki tanácsos Fekete Sámuel ur ajándékozott, a ki a közlegelőséglet lelkesítő beszédet tolmácsolta. Azután megye t. széki elnök Iekuzt Adeodat ur is nyilvánította a közönség örömet és megelégedését ez alig három havt oktatás szép eredménye fölött. Végre az elnök-lelkes köszönetet szavazott a közönségnek e vizsgálatoni megjelenséért. Este a növeledfelügyelőség jelenlétében a növendékeknek a szülőkkel, nevelőnővel és tanítókkal együtt kedélyes táncos mulatság rendeztetett a városzh nagy teremében. Az intézet iránti részvét napontként terjed. Bialis Borbára öz. Mór-cz Denezsne urasszony minap említett szép alapítványhoz, helybeli ref. tanár Pataky Pál ur 100 ujft alapítványt tett.

— Odeszszában örmény újság alapítotott, s így (írja egy külföldi lap) az örmények már is nagyszámu közlönycinek száma meg egygyel szaporodott. Konstantinápoly, Smyrna, Tiflisz és Moszkában már régóta léteznek örmény nyelven nyomtatott folyóiratok. Vajjon jár-e vagy egy Szamosújvárra vagy Erzsébetvárosba?

— I. Közlés a Sz.-udvarhelyen föllállított székely katolikus nőnevelőre tett adakozásokról: (Folytatás.) — Csiki Péter felgym. tanár 25 ft, Gerich Adolf ur 20 ft, Miklósi Agoston ur 20 ft, M. Bakonyi József cs. k. ker. Dr. ur 40 ft, M. Fúret Vilmos 1-ső ker. biztos ur 20 ft, Takács János oroshgyei pléb. ur 126 ft, Vorsatz ügyvédi segéd 8 ft, M. Berzeviczy József cs. k. ker. t. tan. 12 ft, M. Umlauf Károly cs. k. ker. t. tan. 12 ft, M. Peschke Ferenc cs. k. ker. t. tan. 24 ft, M. Soutschek Ferenc ur 30 ft, Török György ur 50 ft, Sándor Ferencz megyebíró 40 ft, Boér János ur 50 ft, Boér Antal ur 50 ft, Simó János ur 10 ft, Péter Lajos évenként mig 61 2 ft, Tiliczki Ferencz 10 ft, id. Lengyel József 3 ft, Tibád Péter 3 ft, Pap András 25 ft, Biró Lajos 1 ft, Szebeni János 10 ft, Tibád József 5 ft, Blajer Venczel 5 ft, László Mihály 4 ft, Csont István 4 ft, id. Bartos József 2 ft, Ágota János 3 ft, S. abó

József 20 ft, Gál István 3 ft, Szeles Gergely 5 ft, Zakariás Ignác 10 ft, Kapcza Antal 20 ft, Péter Mihály 3 ft, Ferencz János 3 ft, Likman Károly 3 ft, Péter János 2 ft 10 kr, Tályan Antal 5 ft, Jentsits József 3 ft, Bajna Ferencz 5 ft, Kis István 3 ft, Szabados János 1 ft, Inceze András 10 ft, Kándó Mózes 3 ft, Boldizsár Ferencz 5 ft, Dr. Cziriél Antal igazg. tanár ur 50 ft, Vákár János felgym. tanár ur 5 ft, Sárossy Károly felgym. tanár ur 5 ft, Gyertyánfy István felgym. tanár ur 5 ft, Bálint Ignác felgym. tanár ur 10 ft, Baricz Octáviusz felgym. tanár ur 5 ft, Daróczy Ignác nyug. ellenőr 3 évig havonként 60 kr, Sánta Imre polgár 15 ft, Czimbalmos Ferencz 5 ft, Tamás Lajos 3 ft, Tamás Antal 6 ft 30 kr, Kaudó Mihályné 6 ft, ifj. Szent János 15 ft 5 kr, id. Szent János 20 ft, Fogarasi János 20 ft, Dávid Pál 1 ft, Szentpéteri József 5 ft 25 kr, Kovács János 5 ft 25 kr, Hegyi András 50 kr, Hegyi János 50 kr, Mengel József 1 ft 5 kr, id. Csizsár József 1 ft, Csutak István 2 ft 10 kr, Seyfrid József dr. ur 40 ft, Szabó Márton ur 100 ft, Szabó György polgár 20 ft, Medgyes István 20 ft, Puskás Gergely ur 50 ft, Karácson József ur 50 ft, Szentkovics Miklós ur 20 ft, Lukácsy Kristof ur 20 ft, Lengyel S. Péter ur 25 ft, Simon György polgár 20 ft, Lesenszki Bálint 20 ft, Likman Ignác 5 ft, Szabó Imre 20 ft, Macskási József 3 ft, Barabás Miklós 2 ft, Bartos József 1 ft, Szebenai Antal 2 ft, Szabó Ignác 1 ft, Fülöp György 5 ft, Kozma Dénes ur 10 ft, Dersi ügyvéd ur 10 ft, Daróczi Józsefné 1 ft 5 kr, Klier Rudolf 10 ft, Lengyel J. Péter 40 ft, Bence János 5 ft, Likman Ferencz 10 ft. (Folytatjuk.)

— A dézsi helyéltitú egyház real-iskolai alapjára tett ajánlatok negyedik közlése *).

Tíz éveken át felévenkénti részletekben fizetve ajánlottak: Nalázi Árkolán 50 ft, Balog Ferencz 20 ft, Szabó János 10 ft 50 kr, Szabó Lajos 10 ft 50 kr, Szabó Károly 10 ft, Szilágyi Sámuel 10 ft 50 kr, Gyarmati János 20 ft, Miller Dániel 10 ft, Konyári Ferencz 20 ft, Almásy János 20 ft, ifj. Kovács Mózes 20 ft, Farkas István 20 ft, Szénási István 20 ft, Konyári József 10 ft 50 kr, ifj. Sándor Imre 20 ft, Etédi Sámuel 20 ft, Barcza János 20 ft, Barcza György 20 ft, Basa György 20 ft, Tatrossy Ferencz 50 ft, Bokros Lajos 50 ft, özv. Konrad Ágostonné 20 ft, Hegyi Mihály 40 ft, özvegy Megyesi Istvánné 20 ft, Mikes Balázs 20 ft, Gázmár János 10 ft, id. Veres László 20 ft, Korpás János 20 ft, Gáspár János 20 ft, Gyalai József 20 ft, Pap János 10 ft, id. Gyarmati János 10 ft, Fülöp Sámuel 20 ft, Márton Sándor 10 ft, Pénteki Sámuel 40 ft, id. Szilágyi Sándor 40 ft, Rácz Mihály 20 ft, Bányai József 20 ft, Diószegi József 6 ft, dézsi Pap János 10 ft, Máté Ferencz 20 ft, ifj. Németh Lajos 20 ft, Zaporán Sándor 20 ft, Toth István 20 ft, Szilágyi János 20 ft, id. Németh Lajos 20 ft, Toth Pál 20 ft, Karnovics József 10 ft, Barcza József 20 ft, Gáspár András timár 100 ft, ifj. Szilágyi Sándor 20 ft, ifj. Rácz József 20 ft, Neik Józsefné baba 20 ft, Inceze János 21 ft, Vóer György nyugalmazott százados 200 ft, özv. Katona Istvánné 150 ft, Szász Antal 20 ft, Salmeyér János 42 ft, Berekszászi Károly 20 ft, Turóczy Menyhárd 20 ft, Kis István 20 ft, ifj. Ember Mihály 20 ft, Mező Ferencz 10 ft, Kovács József 20 ft, Szabó Ferencz 10 ft, Virág Ádám nő-szabó 50 ft, Blaskó Bálint 10 ft, Blaskó Péter 10 ft, ifj. Szász György 20 ft, Szőke György 20 ft, Horváth János 10 ft, Kis István 20 ft, Ács István 20 ft, Foglár Mihály 20 ft, Karnovics Zsigmond 14 ft, Tar József 10 ft, Székely Ferencz 20 ft, Molnár Ferencz 20 ft, Komjátszegi István 20 ft, Sánta András 10 ft, Baksa Gábor 20 ft, Baksa András 10 ft, 50 kr, Jakab Imre 20 ft, Liuka István 10 ft, id. Molnár István 20 ft, Gut István 20 ft, Kovács Ferencz 20 ft, Kovács Sándor 10 ft, Matis Sándor 10 ft, Matis Mihály 20 ft, Matis Péter 10 ft, Kis József 10 ft, Vas István 5 ft, Mező József 10 ft, Somai András 10 ft, Lakatos Károly 10 ft, Görb István 50 ft, Meggyeszi József 10 ft, Szabó Károly 20 ft, Kovács Béni 10 ft, Madarasi István 10 ft, Engi István 4 ft 20 kr, Veres Lajos 10 ft 50 kr, Bürgözdí János 5 ft, Harkó Ferencz 10 ft, Pap György 2 ft, Hansel János 5 ft, Kolozsvári Lőrincz 4 ft 20 kr, Jenei Sámuel 2 ft 60 kr, Tokai János 16 ft, Suba Károly 2 ft 60 kr, Erdélyi István 3 ft, Pap Vas István 5 ft, Dömzsödi József 4 ft, Orbán György 4 ft, Harkó János 4 ft, Szabó József 4 ft, Gerecz János 20 ft, Barabás Kálmán 25 ft, Beke Sándor 20 ft, Batosi András 40 ft, Tatár János 10 ft, Nagy András 10 ft, Fodor János 10 ft, Toth Józsefné 5 ft, Balogh Károly 20 ft, Rácz Párkás 10 ft, ifj. Molnár István 21 ft, Cseh József 20 ft, Kemény József 20 ft, Toth Miklós 10 ft, Erdélyi István 20 ft, Petkes József 20 ft, Dobos Abel 20 ft, Hegyi György 10 ft, Szathmári György 10 ft 50 kr. — Ezeket kívül ajánlottak Kovács Sámuel lelkész 52 ft 50 kr. urbéri földhermentesítési kötelezvényben, s Eperjesi László 150 ft tiszta adósság követelését. Az eddig közzé tett ajánlatok összege teszen 8919 forintot o. becsben. Közlük:

Ifj. Roth Pál gondnok, Vékonny Ferenc pénztárnok.

Nemzeti színház. — Szerdán márcz. 19 én „Liliomfi” énekes vigjáték Szigletitől.

Csótörték márcz. 15-én „Zsidóhölgy.” Eleázár szerepét Jekelfalusi adta nagy hatással. Izabellát Friedrichné, Arnoldot Pauli, Rechát Schinek Józsefa. Ez utóbbi egyik főszerep lévén a dalműben, miután Sch. J. minden szorgalma mellett is ezt meg nem bírhatja, e szerep be nem tölthetése igen gyengíté az előadás hatását.

Kolozsvári piacziár. Márcz. 15-én 1860. — Bécsi mörje osztrák becsben. Tiszta búza 3 ft 87 kr. — Egyéb búza 2 ft 75 kr. — Rozs 1 ft 84 kr. — Árpa 1 ft 40 kr. — Zab — 1 ft 98 kr. — Törökbuza 1 ft 72 kr. — Pityóka 1 ft — kr. Marhahús fontja 12 kr új pénzben.

Politikai hírek.

— Páris, márcz. 5. Az „Ind. belge” által hozott azon tudósítás, hogy Franciaországban az összes szabadságosok behívtak, teljesen alapos. A honvédség felállításra is megvalósul.

— Párisban Rechberg grófnak egy az európai kabinetekhez intézett jegyzékéről beszélnek, melyben az olaszországi „ugynevezett választások” ellen tiltakozik.

— Párisban mint írják, a császári nyomdában egészen titkon egy röpiratot szednek, melynek címe: „La France et l'Autriche.” Ezen röpiratban Franciaországnak a legelső idők óta minden panaszát elő van sorolva Ausztria ellen. Azt állítják,

(nem tudni alaposan-e?) hogy ezen röpirat következtetése: Olaszország teljes felszabadítása.

— A „Patriot” nem akarja, hogy Chablais és Faucigny Svájc igényei folytán elszakasszassanak Savoyától, ha ezen ország Franciaországhoz kapcsolatik. Ez annyival feltűnőbb, mivel az e tárgyra vonatkozó sürgönyeiben maga Thouvenel megígéri, hogy Svájc katonái és politikai érdekeit figyelembe venni.

— Mint porosz lapok írják — a politikai constellatiók nem állnak összhangzásban a napoleoni trónbeszéd által jósolt békekorszakkal. Sőt minden oldalon jelek merülnek fel, melyek erős vihar közeledését mutatják. A Franciaország és Piemont közti alkudozások tulajdonképeni jelleméről nem mernek semmi határozott ítéletet mondani a politikai körökben. Azon házassági kötés, mely a napoleoni dynastiának a savoyai házzal való szövetségét eszközölte, még mely titok; de nem igen hangzik valószínűleg, hogy Franciaország védő egyszersmind irányzó kezét, levegye a turini udvarról, s egy, Ausztria és Piemont közti megújult összeköttetés esetében a néma néző szerepét játssza. Ennélfogva hitelle talál azon gyanítás, hogy a pillanatban felmerülő véleménykülönbségek Cavour gróf és Thouvenel közti, utólag elenyészettnek a Napoleon császár és Victor Emanuel közt már megvitattat kiengyelitési által. Másfelől ha egy pillantást vetünk a bonyodalmak helyzetére, úgy fog előtűnik feltűnni, hogy minden oldalon nehézségek vannak a békés megoldásra nézve, s mindenütt készen vannak reá, hogy a jövő tavasz az olasz háború második felvonását hozhatja magával. Szardínia, mely még nem hagyott fel Velence iránti igényével, teljes erővel készül, s mind Ausztriában, mind Franciaországban suttomban folytatják a készüléteket, hogy minden eshetőséggel szembe nézhessenek. Hogy Piemont mennyire készül? a napokban megjelent távirati sürgönyök eléggé értesítenek. (M. S.)

Páris, márcz. 9. A Chamberben megjelent „Courrier des Alpes” jelenti, hogy az 1830—1834-beli keresztályok behívása Savoyára nézve el lön halasztva.

— Az angol whig kormány egymásra vivja győzelmeit az ellene mesterkedő toryk felett, a kik minden eddigi fölépítéssel csak a különböző árnyalatu párttörédeknek annál szorosabb csatlakozását eredményezték a kormányon ülő whig párt-hoz. Az alsóház márcz. 9-ik ülésében nyere a kormány egy újabb, még pedig roppant győzelmet. Hosszmann módosítványt indítványozott a kereskedelmi szerződés végett, a királynőhöz intézendő hálaálírat-hoz, mely szerint „a ház kérné ő felségét, hogy a kereskedelmi szerződés 11 cikkének kihagyatását eszközöltesse.” Ezen módosítvány 282 szavazattal 56 ellenében, tehát 226 szótöbbséggel elvetetett s a Byng által a kereskedelmi szerződést indítványozott köszönő felirat elfogadtatott. — A savoyai kérdés is előkerült ezen nevezetes ülésben. Russell újból értesíté a házat, miszerint ő közölte az angol kabinet nézeteit Orosz-, Poroszország és Ausztria kabinetjeivel, de ezektől még semmi nyilatkozatot nem kapott. Az angol kormány, némely tudósítanak szerint, már nem is gondol a bekebelezés megvalósítására, hanem csak a svájci semleges terület megmentésére fordítja tekintetét.

— Cavour grófnak f. hó 4-ről Thouvenelhez írott sürgönye, mely a mint tudjuk, az olasz kérdés megoldása végett Szardíniához intézett francia ultimatumot határozottan mellőzi, London és Párisban hatást gerjesztett, de különbözőt. Mig a londoni lapok nem győzik eléggé magasztalni e sürgönyt s politikai bölcsesség remekművének nevezik: mint látszik Párisban éppen nem osztják ezt a nézetet. A francia fővárosban Cavour sürgönye egészen rossz benyomást tett — s még fokozza lön e henymás azon levél által, a melyet Victor Emanuel márcz. 2. vagy 3-dik napján intézett a császárhoz, s a mely bár igen meleg, barátságos, hála- és tiszteletteljes kifejezésekkel van irva, de egyetlen egy szavával sem távozik el a Cavour sürgönyében kimondott politikától. Mint a párisiak tudni akarják, hogy Thouvenel maga személyesen ellene van hangolva Toskán a bekebelezésének s nem csupán a császár utasításának adott kifejezést.

— A Turinban állomásoló francia tisztetek — mint onnan márcz. 8-ról írják — alaposan nyilvánítják a hirt a francia hadesapatoknak Lombáridiából nemokára leendő kivonulását illetőleg, de a nap és óra még nincs kijelölve, minthogy a rendelet csak azelőtt néhány órával fog Párisból érkezni. Ugyhiszik, hogy a csapatok részint Genuában fognak hajóra szállani, részint a Mont-Cenis-en át kezdik meg a hazaindulást.

— A savoyai kérdést illetőleg két ellenkező közlemény van. Egyik szerint a francia császár hajlandó volna, Savoyának tényleg végbement annexióját egy utólag összehívandó congressusban a nagyhatalmaknak igazoltni és szentesíteni, egyszersmind pedig ezeket a kérdést azáltal nyomni háttérbe, hogy Franciaország főleg Svájc biztosítását fogja kiemelni. A másik közlemény szerint a császár teljességgel nem gondolna arra, hogy Savoya annexiójának tényleg jóváhagyassa a nagyhatalmak konferenciáján által, sőt inkább szándéka volna ez ügyet diplomatiail jegyzékek útján igazítani el.

Az általános szavazás mindenestől meg fog Savoyában történni. Egy márcz. 10-iki távirat jelenti: „A chambeyri és annecyi kormányzóknak egy kiáltványa ragasztatott ki Savoya minden községében, mely által hírad adatik, hogy a népesség közelebről össze fog hivatali, a parlament által megállapított mód szerint a Piemont mellett maradásra vagy a Franciaországhoz csatlakozásra szavazni.” Azonban ugytetszik, mintha Franciaország a maga kívánságát nem akarná továbbérvázás eredményétől függeszteni fel, legalább a „Constitutionnel” márcz. 10-ről egy cikket hoz Grandguil-lot-tól ily cím alatt: „az általános szavazatjog s az európai közrend”, mely az általános szavazatjog annexioni kérdésekben minden jogörvényességet megtagad — s azt akarná a világgal elhitetni, hogy a francia kormány a turini kabinetnek olaszországi eljárását rossz néven veszi. A szó alatti cikket következőleg taglalja egy távirat:

„A cikk szükségesnek tartja a nemzeti felség-jog határait kijelölni, melyre jelenleg a császár politikája ellen s oly kombinatiók javára történik hivatkozás, melyek ellen bár ez utóbbinak semmi kifogása sem lehet, melyek azonban az ő tanácsa nélkül készítettnek elő. Szükséges kimutatni, mikép ezen tan, helytelen kiterjesztés által Európára nézve bonyodalmak s szűnetlen veszélynek okává lehetnek.

A suffrage universel csupán az ország hensejében alkalmazható; és se arra nem szolgál, hogy a felség-jog gyakorlatát, annak a külföldi viszonyaihoz viszonyítva korlátozza, se területi nagyságához viszonyítva. A cikkek francia politikát minden solidaritástól felmenteli oly tények iránt, melyek szintoly kevéssé állanak összhangzásban az ő tanácsaival, mint Európa közjogával.

— A Cavour, Farini és Ricasoli közti sürgönyváltás mellett, mely Közép-Olaszország népeinek az annexio kérdése iránt ujlolas szavazásra való összehívását megelőző, következő irnak: Farini e kegy, Bolognából márcz. 2-ről Cavour-hoz intézett sürgönye előadja azon okokat, melyeknél fogva Emilia népei újból szavazatra hivatnak mig a bekebelezés kérdése iránt. E sürgönyben Farini kifejti, miérthogy a romagnai vicariatus iránti kérdést nem vetette szintén általános szavazat döntése alá. E kérdés inkább a királynak a pápához való viszonyait mint a népességet érdekli. Egy másik sürgönye Cavournak febr. 29-ről, közlé Ricasolival a Közép-Olaszországot illető francia javaslatokat s ezeket komoly tekintetbe vétel végett ajánlá is. Ricasoli márcz. 4-diki válaszában kiemeli, hogy a Szardíniához csatlakozás a nemzeti eszme következménye, s ők ez eszmének azonnal uj kifejezést eszközölnének a népek szavazata által.

A középolasz államok bekebelezését Rómában is szintén bizonyosnak tartják s a római udvar állítóg már készen is tartja az excommunicatiót Victor Emanuel és segédei számára, mihielyt az első piemonti katona Romagnába bevonul.

Milano, márcz. 8. A helyhatóság névjegyzékét adatolt ki, önkényeseknek a mozgó nemzetország beiratása végett.

Turinből márcz. 8-ról írják: April 1-jétől fogva az egész szárd hadsereg hadi lábon fog állani. Közelebről 7000 francia szállítatik át Tortonába. — A re se gróf állítóg fegyverek vásárlása végett küldetett Angliába. A katonai intendantura parancsot kapott Vogherába indulni. Casaleban folynak a készülétek.

— Az „Ami de la Religion” tudósítja Rómából febr. 28-ról: A bibornokhelyettes pásztori levele a nagybőjt alkalmazására oly rendszabályokat hirdet ki, melyek az örök városban csak nagy-szükség idején, u. m. a három istenstör — háboru, éhség és dögahalálkor szokott történni. Róma egyházaiban a szent reliquiákat unnepelesen kiteszik, s az ezek előtt ájtatoskodóknak rendkívüli bűnbocsánat ígértetik. — E mellett a pápai kormány folytonos tevékenységet fejt ki hadserge alakításában, mely nagy számú keresztény fejedelmek gyámolítása mellett már is nagy eredményt mutat.

— Konstantinápoly, márcz. 3. A nyugoti hatalmaságok megígérték a portának, hogy Szerbiára s a dunai fejedelemségekre vonatkozó jogait támogatandják azon esetre, ha bonyodalmak támadnának s ott fegyveres beavatkozás eszközölteték. Mint mondják, a porta esetleg szövetséget kívánt.

Belgrád, márcz. 10. Miloš fejedelem küldöttséget indít Konstantinápolyba oly célból, hogy a portával jobb egyetértés idéztessék elő s attól újabb engedményeket nyerjen ki.

— Marseillebe érkezett, febr. 29-ig terjedő stambuli hírek szerint a miniszterek közt egyenletlenség uralkodik, s a kormánytagok közt leendő személyváltásról beszélnek. A kényszerített kölcsön még neveli a nyugtalanságot a tartományokban, hol a tavaszra lázadástól tartanak. A porta a várando nagy események előzetében nemcsak a redifeket szőlita be mind, hanem kettős ujonczozást is rendelt. — Az uleak testülete a szultánnál Tetuan bevételé ellen titkon tiltakozott.

— Oroszországnak Ausztria iránti viszonyára vonatkozólag a legújabb időben különböző hírek jöttek forgalomba, melyek oly valóssággal meglevő tényeken alapulnak, melyek ezen cél megközelítését mutatják. A „H. B. H.” bécsi levelezője ugyanis, kit rendszeren jölértesülnek tartanak, azt mondja e tárgyra vonatkozólag, hogy a bécsi és pétervári kabinetek közt egy idő óta folytatott alkudozások a szomszéd Szerbia ügyei felett, az utolsó napokban oly örömdentes fordulatot vettek, hogy a kérdéses ügyben való teljes kiegyezkedés felett alig lehet többé kétség, mi más részről azon alapos reményre nyujt kilátást, hogy ezen örömdentes egyetértés a két nagyhatalom közt oly nemű viszonyonk válhatik alapjává, mely ha nem is leend egyenjelentésű a szövetséggel, de az eddigi viszonyokat lényegileg megjavítja, az összes politikai helyzetnek más kinézetű adand. Ertesültünk, hogy itt az Obrenovics Mihály hercegnek trónöröklete ellen korábban tett kifogással felhagytak, s hozzá csatlakoztak az orosz cabinethez, mely Miloš herceg utóda iránt a Kaput kedvezőbb hangulatra birni szándékozik.

Ezen tudósításért annál kevésbbé vállalhatni közességet, miután a „Pester Li.”-ban ezzel éppen nem összhangzó következő jelentést olvasunk:

„Miután a szerb hercegség hatóságai vonakodnak a cs. osztrák törvényszékek által hozott végrehajtási ítéleteket ott teljesedésbe venni, a monarchia összes törvényszékei utasítottak a szerb törvényszékekkel szemben a legszigorubb viszonyosságot tanusítani s az azok által hozott ítéleteket végre nem hajtani.”

— Madrid, márcz. 4. A marokkói harcztérről most győrebben érkeznek a haditettekről tudósítások, mint előbb. A legutóbbi tudósítások szerint Echague tábornok a Serailóban táborozó hadosztályok egyikével, egy oly mozdatulatot kezdett meg, melynek iránya még most titokban tartatik. O'Donnell tábornagy a Tetuanban elvett ágyukat Madridba küldé. Serailóban febr. 29-én összesen 22 zászlóalj táborozott, melyekből 3 hadosztálynak kelle alakítani. Az egyiknek Serailóban kelle maradnia, ezen állás fódözése végett, a másiknak szárazon Tanger felé nyomulnia, s a harmadiknak, melyhez 3 tengerész zászlóalj tartozik, a hajóhadon ugyanazon irányt vennie. A Rios hadosztály egy részének Tetuanban kelle maradnia. A királynő — mint tudva van — igen harczzomjas; midőn O'Donnellnek megírta a marokkói császár elé kiszabott súlyos bék-föltételeket, utóiratul hozzátéve: „Todo eso o nodo” (Mindent vagy semmit!) O'Donnell, ki — úgy látszik — örül rajta, hogy nem szükség engedni a camarilla óhajlásainak, mely római hadjáratot sürget, szintén ismét

*) A 3-dik közlés a „Köl. Köz.” tavalyi 113-ik számában.

a háború mellett van; noha nem titkolhatja el magától a vállalat nehézségét s hosszadalmasságát. Madridban még mindig sokat beszélnek a riffi kalózok ellen intézendő hadjáratról.

Ujabbak. — Modenából, március 10-ről táviratozzák: A falusi népség az ország minden részéből, lobogó háromszínű zászlókkal tömegesen seregelve össze, hogy a választott ívek, melyek az általános szavazáshoz készítették, neveiket bejegyeztessék. Ugyanazon lelkesedés tapasztalható az egész Aemiliában. A modenai clerus a kormánynak egy felirást nyújtott át, melyben a Szárdinaihoz csatlakozás mellett nyilatkozik. A piacenzai clerus is átadott az ottani főintendánsnak egy — a királyhoz intézett felirást, mely egy mellékírával van ellátva; ebben a clerus nyilatkoztatta, miszerint a papságnak kötelessége a hazaszeretben jó példával menni előre.

— Turin, márc. 13. A szavazás eredménye Toskánában, a mennyire eddig tudva van a következő: Sienában, Pisában és Livornóban 45,218 beirt választó közül 38,026 szavazott a Piemontba bekebelezetésre, s csak 333 a külön királyság mellett.

— Riminiből, márc. 7-ről táviratilag jelentik, hogy Anconában és Gesiben nagy az izgatottság, s a lakosság részéről nyilatkozványok folyvást tartanak. Anconában Kalbermann tábornok elnöke alatt haditanácsot tartottak, s elhatározták Ancona városa ellen, mely az adóztatástól vonakodik, egész szigorral lépni fel s szükség esetén kívülről jöhető minden viharral bátran szembe nézni. Pesarából a katonaság, tiszteltől és a delegatussal együtt, s minden podgyászszal elvonult.

— Turinból a legutóbbi tudósítások jelentik, hogy ott a katonai készületek a legnagyobb módra folynak. Sőt a piemonti hadak már meg is indultak Közép-Olaszország felé, a hová az ottani szavazások eredményének közlésével azonnal be fognak menni. Így írják legálább Párisból márc. 10-ről a „Kölni. Ztg.“-nak. — Az alkudozások ezalatt Turin és Páris közt, ugyanazon lap szerint, csak úgy folynak még mindig, mintha Cavour gróf jegyzéke nem is jött volna közbe. Egyébiránt a szárdinai kormány, mely hajóhadának emelésén működik, több francia tengerészltsit vett szolgálatába, a mi csak a császári kormány beleegyezésével történhetik.

— Turinból írják, hogy mióta Talleyrand herceg megkapta Thouvenel márc. 3-án kelt sürgönyét (Cavour gr. márc. 1-jén kelt jegyzékére), a h. naponkint új meg

új javaslatokkal keresi meg Cavour grófot. Ez mindent igen nyugodtan megvitát, a mit eléje adnak, de szilárdul marad a mellett, hogy a mint az általános szavazatjog eldönti, a szerint fog cselekedni. E véleményen van a király is, és Párisból hallani, hogy Franciaország részéről már lejjebb szállították a követeléseket, hogy már nem bányák a bekebelezést, csak legyen Toskáná közigazgatása különválasztva Szárdinai közigazgatástól s legyen amannak Carignan hg a kormányzója. Cavour gróf, miután a királylyal hosszabban értekezett, ezen javaslatot is visszautasítá. E tekintetben egyébiránt döntő határozat alkalmasint csak a szavazat eredménye után várható, s lehet, hogy arra a bekebelezés melletti többségnek száma is hatással lesz.

Vaillant tábornagy, mint már jelentve volt, parancsot kapott, hogy 24 óra alatt készen legyen indulni. Az illető sürgöny nem is tiltos jegyekkel volt írva, úgy hogy világos, hogy a francia kormány ezzel rá akart a szárdra ijesztetni. Sőt a francia kormány még tovább is ment: a tábornagy arra kapott parancsot, hogy a milanoi hatóságok irányában igen hidegen viselje magát. Az első estélyen, melyet az új milanoi kormányzó, d'Azeglio marquis adott, egy francia tiszt sem jelent meg. Az olaszok azonban magok részéről folyvást igen mérsékeltlen viselik magukat, s még csak egy kemény szót sem halani a császár ellen. A hadikészületekkel rendkívül sietnek, jöllehet itt tudva van, hogy Ausztria megígérte Franciaországnak, hogy a francziák visszavonulása esetén sem lép föl támadólag. De attól tartanak, hogy a jel a háborura másfelől jöhet.

— Bécs, márc. 12. A „Presse“ írja: Berlii biztos hírek szerint Oroszország császárat tavaszra Varsóba várják, s az európai ügyek mostani helyzetét tekintve, igen valószínűnek tartatik, hogy Sándor cárnak összejövetele leend a porosz regensherczeggel.

— A lengyel határról, márc. 5. A „Pos. Ztg.“ szl. pétervári jó forrásból származó magánlevelekből azon hirt meríji, melyszerint csakugyan nem volt ohajtott sikere a megkísérelt közeledésnek Ausztria és Oroszország között, azért, mert Gorosakoff herczeg úgy vélekedik, hogy az ellenségeskedések új kitérése Olaszországban elkerülhetlen, melyekbe Oroszország cselekvőleg nem elegendhetik, mert egész erejét szükség összetartania, a közellevő keleti események napjaira. Az orosz és lengyel lapok tartózkodás nélkül beszélnek arról, hogy Ausztria új harczba elegendhetik. Oroszország pedig, bármennyire pártolja a legitimitás elvét, még sem teheti, hogy

Magyarországot, s talán a vele szomszédos tartományokat is tettelegesen beavatkozás által másodizban is biztosítsa az összes birodalom számára; minthogy Ausztria a Keletre vonatkozó engedményekre még mindig nem igen mutatkozik hajlandónak. Azt is akarják tudni, hogy a Tuillériák kabinetje ismét abban fáradozik, hogy a Francia- és Oroszország között egy idő óta támadt feszültséget kiegyenlítsse. Gorosakoff herczeg, Napoleon iránti rokonszenvével fogva kétségkívül hajlandó is lesz arra, ha a francziák császára rááll olyan engedményekre, melyek Oroszország államérdekeinek megfelelőek. Itt megfontolandó körülmény ugyan, hogy a francziák császára nem nagyon megszire mehet e részben, anélkül hogy Angolország ellenmondásába ne ütközzék. Általános az azt hiszik, hogy Oroszország szítja és táplálja a mostani törökországi zavarokat, de egyelőre még akadályozni iparkodnak a kitérést, mert mindaddig nem érkezett meg el Oroszország érdekében a kívánt pillanat, míg a nyugati hatalmak másutt nincsenek elfoglalva. (M. S.)

— Szt. Pétervár, márc. 1. A külügyminisztérium közlönye a „Journ. de St. Petersburg“ ma a legkeményebb kifejezésekkel hazudtolja meg a „Morning Chronicle“ „osztrák-orosz szövetségi“ közleményét; kimondván, hogy „fel van hatalmazva“ kinyilatkoztatni, miszerint ama hír az alaposságnak még csak árnyékával sem bír. Ezzel nincs egyéb mondva, mint az, hogy formászerinti szerződés nem kötött.

— Belgrád, márc. 4. A török hadseregek, mint az „A. All. Ztg.“-nak írják, mind jelentékenyebb mennyiségben állnak fel a szerb határokon.

— Turin, márc. 14. Közép-Olaszországban a további szavazásnak következő eredménye lett: a herczegségekben 62,121-en az annexio mellett s 165-en az ellen, Toskánában (Florenz) 30 községben 101,386-an a mellett s 28,69-en ellen, Romagnában (Bologna) 74, 787-en mellett s 70-en ellene szavaztak.

Turin, márc. 14. A szavazatok eddig ismert eredménye: 215,485 az annexio, 6930 a királyság mellett.

— Berlin, márc. 14. A porosz követi ház az uzorát megszüntető törvényjavaslatot elfogadta.

Híres híre. Márc. 14-én: Nemzeti kölesön 77.60. pft. — Metalliques 5 pcentes 69.10. Urbéri papírok: magyar 72.25. erdélyi 69.50. Bankrészevény 860. Korona 18.10. Cs. k. arany 6.27. Ezüst 131.50.

T. és felelős szerkesztő DÖZSA DANIEL

H I R D E T É S E K.

HIVATALOS.

(905)

Határozat.

(1—3)

A cs. kir. városi deleg. kerületi törvényszék Kolozsvárt Izsák Veronika özvegy Gábor Andrásné f. év márc. 2-dikán 1232 sz. a. vett azon kérelme folytán, miszerint Kolozsvárt 1856 szept. 29-ről kelt, s 1857 szept. 29-kén kifizetendők határozott 800 pfrtnyi részről szóló, s most eltévedett osztálylevele, illetőleg adóssági okmánya amotissáltassék, fentnevezett cs. k. hivatal ezennel felszólítja említett oklevél birtokosát, hogy, bárki legyen is az, tulajdonosságát egy év alatt mutassa ki e törvényszék előtt, küönben az oklevél érrénytelenné fog nyilváníttatni. Kolozsvárt, márc. 8-án, 1860.

(902)

982.—1860.

Hirdetmény.

(1—3)

A maros-újvári Sóbánya részére az idén körülbelül 1,000—2,000 bécsi öl búkk tűzifa, 3 lányi hasábkban, a Maros-Porto melletti váradjai farakhelyről Maros-Ujvárra szállítandó, és az ottani Marosparton ölle felrakandó.

Felszólíttatnak a vállalkozni kívánók, hogy illető írásbeli ajánlatjokat f. év április 15-ik napjáig a m.-újvári Sóbánya-hivatalnál beadják, és azokban árköveteléseiket, és egyéb feltételeiket tisztán és kötelezőleg elősorolják: mi mellett világosan meg egyeztetik, hogy a faszállítási bérnek egy bécsi ölnél 4 frt 50 krt o. é felülhaladni nem szabad.

Ha a vállalkozó ezen faszállításnál a M.-Portoról, M. Ujvárra üresen visszatérő kinstári sőhajókat használni akarná, azoknak használata minden használatibér követelése nélkül meg fog engedtetni.

Az erdélyi cs. kir. bányászati Igazgatóságtól.

(898)

Sz. 4235

357

(2—3)

Pályázati hirdetés.

A magas cs. k. belügyminisztériumnak f. évi február 19 ről 5665.—308. szám alatt kelt kibocsátványánál fogva a legközelebb következő 1860/1 iskolai év kezdetével a felsőbb katonai képző intézetekben két erdélyi államalapítványi hely, és az alsóbb katonai képző intézetekben ismét két hely leszen betöltendő, mire névze f. év ápril 25-ig pályázat hirdetetik.

Ezen államalapítványi helyekre minden segedelemre szorult erdélyi ifju hivatva van, legyen az egy államhivatalnoknak, katoná vagy más érdemesnek a fia.

A kérvényben pontosan és lelkiismeretesen előadandó a jelölt testvéreinek száma, továbbá az, hogy azok közül melyek vannak elhelyeztetve avagy élveznek egy alapítványi helyet vagy egy ösztöndíjt sat.

A jelölt kell hogy tizenegyedik életévét egészben vagy már szinte betöltötte, és a tizenkettődikét még tel ne haladta legyen, legyen beoltva és tökéletesen egészséges.

Annak kell, hogy ha egy felsőbb képző intézetekbeni helyről van szó, hogy a harmadik elemi iskolai osztályt, és az alsóbb képző intézetekbeni helyre nézve legalább a második elemi iskolai osztályt jó sikerrel végezte legyen.

Különbösen ellátatandó a kérvények:

1. A jelölt keresztlevelel.

2. Az illető iskolai osztálybéli elemi iskolai bizonyítvánnyal, nevezetesen az iskolai bizonyítvánnyal azon utolsó félévről, mely a kérvény benyújtása előtt közvetlen lejárt.

3. A jelölt s a szülőknek szegénységéről szóló, a helyi hatóság által kiadott s az illető politikai hatóság által láttamozott hiteles bizonyítvánnyal.

4. Az ottási bizonyítvánnyal.

5. Egy katonai orvos tudor által kiállított egészségi bizonyítvánnyal.

6. A szülők vagy a gyámnokok az iránti nyilatkozatukkal, miszerint készek egy ily alapítványi helynek megnyerése esetében a jelöltnak az intézetbe leendő elhelyeztetésére szükséges költségeket hordozni.

Az ily formán készült s az elősorolt bizonyítványokkal ellátott belyeges kérvények a fenn kitűzött határidőig ezen cs. k. helytartóságnál nyújtandók be.

N.-Szeben, m. rcz. 5-én, 1860.

Az erdélyi cs. k. helytartóságtól.

(894)

Elnöki szám 37.

(3—3)

H I R D E T M É N Y.

Erdélynek leglátogatottabb gyógyf rdő helyén Előpatakan egy orvos veendő fel, kinek teendője lesz június, július és augusztus havaiban az ottani egészségi közrend ügyét vezetni, mely működéséért a gyógyalpból egy 150 forintból álló jutalomban és szabad szállásban részesülend.

Ezen állomásra pályázni kívánó orvos tudorok, kiknek a lehetőségig a magyar és románnyelvvel való jártasságuk is kívánatik, ebbeli kérvényeiket sziveskedjenek a s.szl.-györgyi cs. k. járási elnökséghez czimezve legfelőbb folyó év április 10-kéig beküldeni.

Sepsi-Szent-Györgyön, febr. 26-án, 1860.

Az előpataki gyógyfürdői bizottmány Elnökségétől.

Gresskovitz,
cs. kir. jár. főnök.

NEM HIVATALOS.

(904)

Haszonbéri hirdetés.

(1—3)

Néhai mltyos báró Kemény Pál ur örökösinek következő jószágai u. m.

1) Viszolya minden lak és gazdasági épületekkel, korcsmajoggal és 580 hold 825 ölet tévő szántó és kaszáló külöskkel.

2) Budapesti e hasonlólag lak és gazdasági épületekkel, korcsmajoggal, 211 holdat 635 ölet tévő szántó és kaszáló külöskkel együtt ez évi apris 1-2-től számítva hat évekre szabad kézből haszonbérbe adandók.

Értekezhetni Kolozsvárt ügyvéd Sebe Samunál. Kolozsvárt, márc. 15-én, 1860.

(903)

Több hordó 1846-ik évi ozdi szín- és asszuszőlő bor — úgy ó szilvapálinka is — eladó, általában vagy hordószámra is. Értekezhetni iránta a piaczsoron a 452 számú ház felügyelőinél.

(891)

Hirdetmény.

(3—4)

Alábbirtak többszöri felszólítás nyomán kegyes tudomásra ohajtuk juttatni az illetőknek, miszerint 393 vételjogosított számára 500 dézma munkálattal 1778 községgel juttatánk az illető magas hivatalhoz.

A még hátra levő munkálatok március végéig elkészülendők.

Azon tisztelt földbirtokos urak pedig, kik még dézma ügyleteiket ránk bizni akadályozva valának, sziveskedjenek ez év március utolsó napjág rendelkezvényeikkel megfizetni, mert e határ időn tul csak kivételesen vállalkozunk.

Kelt Nagy Szeben, március 3-án, 1860.

Nuridsán testvérek.

(899)

Olcsó luczerna.

(2—5)

30 mázsa erdélyi 1859. beli, bármely földihez hasonló tisztaságu luczerna mag eladó Dobokán Farkas Istvánnál, mázsája 35 új forint, 10 mázsán fetjül 32 frt. Megrendelhetni Nálaczi kereskedésében Kolozsvárt.

(900)

(2—3)

Hágtatási hirdetés.

Beduin telivér arabs mén, a gróf Bánffy Józzel féle gyalui udvarban, egy anya kanca után 5 frt o. é. díj mellett jelen tavasz folytán hágtatásra igénybe vehető

(887)

Az általános kedvelt s orvosilag sikerrel elismert

Steier fűnedv

Mindig frs minőségben kapható: Kolozsvárt: Kozák Eduárd, Szebenben: Zöhner J. F. Brasóban: Jekelius F. gyógyszerész, Segesvárt: Misselbacher G. W., Beszterczen: Kolp Fr. és társa, Maros-Vásárhelyt: Fogarasi D., Dézsen: Szathmári P. uraknál

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Bárdoss János.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.

Egy üveg ára 50 kr ezüstben, vagy 87 kr új pénzben.